

Oldřich Bráza: Vývoj pravoslavné církve v českých zemích od počátku 20. století do vyhlášení protektorátu Čechy a Morava, Diplomová práce FF UK, Praha 2006, 155 str.

Diplomant si vybral téma práce, jež je bezesporu přínosem pro poznání náboženského i společenského života v meziválečném Československu, na základě svého dlouholetého zájmu a obdivuhodného osobního zaujetí. Během heuristiky i samotného zpracovávání diplomového úkolu byl však postaven před ne jeden obtížný úkol, který by méně motivovaného studenta mohl od další práce třeba i odradit. Oldřich Bráza však dokázal mnohé obtíže překonat, a již proto si zaslouží jeho práce naše uznání.

Za klíčové problémy považuji nedostatek pramenného materiálu, především pak archiválií, které bychom mohli považovat za interní agendu. Neexistuje příliš mnoho fondů, kde by byly materiály meziválečných pravoslavných Čechů zachovány, nejdůležitější z tohoto pohledu byla patrně návštěva Olomouce a tamního archivu této církve. Převaha archivního materiálu vypovídá spíše o interakci státu a církve, než o vnitřním životě této komplikované náboženské komunity jako takové. Nezbytně nutné bylo tedy pracovat s dobovými tisky, které O. Bráza vyřešeršoval vskutku důkladně. Druhým problémem, se kterým se musel diplomant vyrovnat, byla ta skutečnost, že v průběhu vzniku jeho práce vyšla tiskem monografie Pavla Marka, pojednávající o obdobné problematice. Psychicky zvládnout tento fakt a pokračovat dále v práci bylo opravdu obtížné. Nicméně O. Bráza se nevzdal, snažil se zaměřit na ty otázky, které p.Marek méně akcentoval, a nakonec svou práci dokončil.

Těžiště předkládané diplomové práce je především prvních třech dekadách 20. století, domnívám se však, že je možno považovat tento přístup za přijatelný. Struktura práce byla, dle mého názoru, zvolena dobře a podařilo se ji naplnit. Jisté výhrady bych měla ke stylistické úrovni práce, domnívám se, že by bylo možné text ještě víc vybrousit. Místy je příliš lakonický, jistě by mu prospěly i vlastní soudy a hodnocení, které zde sice obsažené jsou, ale více by neškodilo. To samé platí pro zasazení do obecnějšího společenského kontextu, neboť s náboženským či církevním kontextem se doktorand vyrovnal dobře.

I přes výše naznačené připomínky doporučuji práci Oldřicha Brázy k obhajobě.

V Praze, 26. ledna 2006

doc. PhDr. Jana Čechurová